

ВИЗНАЧЕННЯ ХРОНІЧНОЇ ТОКСИЧНОСТІ ПРЕПАРАТУ «БЕНДАМІН» НА ЛАБОРАТОРНИХ ТВАРИНАХ

Вархоляк І.С., Гуттій Б.В.

Львівський національний університет ветеринарної медицини та біотехнологій імені С.З.Гжицького, вул. Пекарська, 50, Львів, 79010, igunkavet@ukr.net

Визначення хронічної токсичності препарату «Бендамін» проведено на білих щурах, як добре вивченому виді лабораторних тварин, що узгоджується з вимогами проведення доклінічних досліджень лікарських засобів згідно з «Доклінічним дослідженням ветеринарних лікарських засобів» та «Методическими указаниями по токсикологической оценке химических веществ и фармакологических препаратов применяемых в ветеринарии», Було сформовано 4 дослідні групи білих щурів 2–3-місячного віку, масою 170–185 г. Перша дослідна група служила контролем. Іншим дослідним групам задавали препарат «Бендамін» відповідно у терапевтичній, 5-ти кратній та 10-ти кратній дозах. Впродовж усього досліду проводили спостереження за клінічним станом лабораторних щурів. Метою визначення хронічної токсичності препарату «Бендамін» є виявлення шкідливої дії препарату у випадках його довготривалого введення в організм дослідних тварин.

Згідно проведених досліджень по хронічній токсичності новоствореного кардіопрепарата, встановлено, що від задавання білим щурам препарату у терапевтичній дозі, а також у дозі, що у 5 та 10 разів її перевищує, видимих клінічних ознак інтоксикації препаратом не спостерігалося. Значущих порушень зовнішнього вигляду, загального стану, поведінкових реакцій також не відзначалося. Весь період досліду (30 діб) піддослідні тварини зберігали апетит. Упродовж періоду досліджень з визначення хронічної токсичності препарату «Бендамін» вірогідних змін у поведінці дослідних тварин не спостерігали, а характерні поведінкові реакції відображали нормальний функціональний стан центральної нервової системи. Слід відзначити про незначне

пригнічення стану організму щурів дослідної групи, які одержували 10-ти кратну дозу препарату.

При дослідженні гематологічних показників у всіх тварин, яким вводили препарат «Бендамін» відзначалась тенденція до підвищення, порівняно з контролем, рівня гемоглобіну крові та середнього вмісту гемоглобіну в еритроциті, а саме: у тварин групи D_1 на 10,3 і 4,7%, групи D_2 — на 5,1 і 4,1%. При задаванні щуром препарату у 10-ти кратній дозі за терапевтичну рівень гемоглобіну у крові щурів дослідної групи D_3 знижувався і відповідно становив $110,4 \pm 3,2$ г/л, середній вміст гемоглобіну в еритроциті знизився на 6,5% відносно контрольної групи щурів. Кількість еритроцитів у крові дослідних груп D_1 і D_2 зростала на 5,2 і 1%, тоді як у дослідної групи D_3 знижувалася на 4,1% відносно показників контрольної групи. Середній об'єм еритроцитів був найнижчим у щурів дослідних груп D_1 і D_3 . У дослідної групи D_2 середній об'єм еритроцитів був наближений до показника контрольної групи щурів. Внутрішнукове введення препарата «Бендамін» тваринам групи D_1 впродовж 30 діб призвело до збільшення показника гематокриту до $33,10 \pm 1,50\%$, тоді як у контролі даний показник становив $33,10 \pm 1,50\%$. Найнижчим показник гематокриту був у дослідної групи D_3 де відповідно становив $29,71 \pm 2,53\%$.

При введенні кардіопрепаратору «Бендамін» у терапевтичній дозі, 5-ти кратній і 10-ти кратній дозі кількість лейкоцитів у крові щурів дослідних груп D_1 , D_2 і D_3 зростала на 4,5, 26,9 і 59,7% відносно показників контрольної групи. Кількість тромбоцитів у крові зростала тільки у дослідної групи D_1 , де відповідно вона становила $553,0 \pm 75,03$ Г/л, тоді як у контролі даний показник становив $499,5 \pm 67,4$ Г/л.

В лейкоцитарній формулі крові щурів мало місце зниження відносної кількості моноцитів до $1,90 \pm 0,49\%$ у крові дослідної групи D_3 , до $2,12 \pm 0,25\%$ у крові дослідної групи D_2 та до $2,50 \pm 0,50\%$ у крові дослідної групи D_1 .

У лейкограмі також зареєстровано незначне зменшення кількості паличкоядерних і сегментоядерних нейтрофілів у крові щурів дослідних груп D_1 і D_2 . Найнижчими дані показники були у щурів дослідної групи D_3 , яким згодовували препарат «Бендамін» у 10 разів більшій дозі за терапевтичну, де відносно контролю вона знижилася на 1,4 і 2,9%.